

สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริม
การประกอบธุรกิจประกันภัย(คปภ.)
Office of Insurance Commission

ที่ ๓๒๑๐/ ว มคช

๒๘ ตุลาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ระบบสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้า (Early Warning System : EWS) และมาตรการแก้ไขปัญหาและการ
แทรกแซงตามระบบสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้า

เรียน กรรมการผู้จัดการ/ผู้จัดการสาขา บริษัทประกันชีวิตทุกบริษัท

สิ่งที่ส่งมาด้วย ระบบสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้า (Early Warning System : EWS) และมาตรการแก้ไขปัญหา
และการแทรกแซงตามระบบสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้า พ.ศ. ๒๕๖๑

ตามที่ สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (สำนักงาน คปภ.)
ได้นำระบบสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้า (Early Warning System : EWS) และมาตรการแก้ไขปัญหาและการ
แทรกแซงตามระบบสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้า มาใช้เป็นแนวทางในการกำกับดูแลฐานะทางการเงินและความ
มั่นคงของบริษัทประกันชีวิต นับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๗ เป็นต้นมา ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน คปภ. จึงได้ดำเนินการทบทวนและปรับปรุงระบบสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้า (Early
Warning System : EWS) และมาตรการแก้ไขปัญหาและการแทรกแซงตามระบบสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้า
รวมถึงขอความคิดเห็นจากภาคธุรกิจประกันภัยมาประกอบการพิจารณา เพื่อให้การปรับปรุงมีความเหมาะสมทั้งใน
เชิงการกำกับดูแลและสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมในอุตสาหกรรมประกันภัย โดยจะนำระบบสัญญาณเตือนภัย
ล่วงหน้าและมาตรการแก้ไขปัญหาและการแทรกแซงตามระบบสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้า พ.ศ. ๒๕๖๑ มาใช้เป็น
แนวทางในการกำกับดูแลฐานะการเงินและความมั่นคงของบริษัทประกันภัยตั้งแต่งวดการส่งข้อมูลไตรมาส ๓ ปี
๒๕๖๑ เป็นต้นไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุทธิพล ทวีชัยการ)

เลขาธิการ

คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

ฝ่ายพัฒนาและกลยุทธ์การวิเคราะห์
โทร. ๐-๒๕๑๕-๓๙๙๙ ต่อ ๖๔๓๙
โทรสาร ๐-๒๕๑๓-๓๐๗๖

**ระบบสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้าและมาตรการแก้ไขปัญหาและการแทรกแซง
ตามระบบสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้า พ.ศ.๒๕๖๑**

๑. หลักการและเหตุผล

ระบบสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้า (Early Warning System : EWS) เป็นเครื่องมือหนึ่งในมาตรการป้องกันและแก้ไขสถานการณ์ (Preventive and corrective measure) ซึ่งใช้ในการวิเคราะห์ติดตามฐานะการเงินการดำเนินการของบริษัทประกันภัย โดยสามารถวิเคราะห์บริษัทในประเด็นต่างๆ ที่ส่งสัญญาณกระทบต่อความมั่นคงของบริษัทประกันภัย ก่อนประเด็นปัญหานั้นจะลุกลามจนกระทบต่อฐานะทางการเงินของบริษัท ระบบสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้า ยังใช้ในการวางแผนเข้าตรวจสอบบริษัท เพื่อจัดสรรทรัพยากรการตรวจสอบอย่างมีประสิทธิภาพตามประเด็นปัญหาที่ส่งสัญญาณเตือนภัย

ดังนั้น เพื่อให้ระบบสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้ามีประสิทธิภาพสำหรับการวิเคราะห์ การกำหนดมาตรการแทรกแซงล่วงหน้า จึงได้ดำเนินการทบทวนและปรับปรุงระบบสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้า พร้อมทั้งได้ร่างค่ามาตรฐานสำหรับ EWS เพื่อใช้เป็นเกณฑ์มาตรฐานในการวิเคราะห์

๒. อัตราส่วนทางการเงินและค่ามาตรฐานในระบบสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้าของบริษัทประกันชีวิต

อัตราส่วนทางการเงิน	ค่ามาตรฐาน
๑. อัตราส่วนเงินกองทุนต่อเงินกองทุนที่ต้องดำรงตามกฎหมาย	$\geq 140\%$
๒. ส่วนของผู้ถือหุ้นหรือส่วนของสำนักงานใหญ่ (ราคาบัญชีตามงบการเงิน)	≥ 50 ล้านบาท
๓. อัตราส่วนสินทรัพย์ลงทุนต่อสำรองประกันภัย	$\geq 100\%$
๔. อัตราส่วนผลตอบแทนจากการลงทุน	$\geq 3.0\%$
๕. อัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงเงินกองทุน (TCA)	$-10\% \leq R \leq 50\%$
๖. อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น	$\geq 0\%$
๗. อัตราส่วนค่าใช้จ่ายในการรับประกันภัย-ปีแรก ต่อเบี้ยประกันภัยสุทธิ	$\leq 100\%$
๘. อัตราส่วนค่าใช้จ่ายในการรับประกันภัย-ปีต่อไป ต่อเบี้ยประกันภัยสุทธิ	$\leq 50\%$
๙. อัตราส่วนความคงอยู่ของกรมธรรม์ประกันชีวิตปีแรก	$\geq 60\%$

หมายเหตุ :

- อัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงของเงินกองทุน ในกรณีที่การประมาณการ TCA รายเดือนมีความผันผวน อันเนื่องมาจากวิธีการประมาณการ จะพิจารณาการเปลี่ยนแปลงเงินกองทุนเดือนปัจจุบันเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน ควบคู่กับการเปลี่ยนแปลงเงินกองทุนไตรมาสปัจจุบันเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อน
- อัตราส่วนความคงอยู่ของกรมธรรม์ประกันชีวิตปีแรก นำมาจากรายงาน ปช.๑๐ โดยพิจารณาในมุมมองรายการกรมธรรม์จากกรมธรรม์ประเภทสามัญ (หมายเหตุ: บริษัท ไทยริ้ประกันชีวิต ไม่ต้องรายงานอัตราส่วนนี้)

๓. มาตรการแก้ไขปัญหาและการแทรกแซงตามระบบสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้า

ปัจจุบันอุตสาหกรรมประกันภัยมีรูปแบบการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไปค่อนข้างมาก ทั้งในด้านของผลิตภัณฑ์ ช่องทางการจัดจำหน่าย และการลงทุน ดังนั้นเพื่อให้การกำกับดูแลบริษัทประกันภัยมีความเข้มแข็งและครอบคลุมยิ่งขึ้น สอดคล้องกับสภาพธุรกิจที่เปลี่ยนแปลงไปและความซับซ้อนของบริษัทประกันภัยที่เพิ่มมากขึ้น รวมทั้งเพื่อส่งเสริมให้ภาคอุตสาหกรรมการประกันภัยของไทยมีความเข้มแข็งทางการเงิน ดำเนินธุรกิจอย่างเหมาะสม และสอดคล้องตามมาตรฐานสากล สำนักงาน คปภ. จึงได้ดำเนินการทบทวนและปรับปรุงมาตรการกำกับ โดยระบบสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้าและมาตรการกำกับที่พัฒนาปรับปรุง เป็นแนวทางหนึ่งที่สำคัญ สำนักงาน คปภ. ใช้ในการกำกับและติดตามฐานะการเงินและการดำเนินงานของบริษัทประกันภัย อย่างไรก็ตาม การพิจารณากำหนดมาตรการกำกับยังต้องคำนึงถึงปัจจัยอื่นๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อฐานะการเงินและการดำเนินงานอย่างมีนัยสำคัญ และการกำหนดมาตรการกำกับจะพิจารณาตามความเหมาะสมกับประเด็นปัญหาเป็นรายกรณีไป

การพิจารณาใช้มาตรการกำกับ/แทรกแซง	มาตรการกำกับ/แทรกแซง
<p>ระดับ ๑ (Normal) :</p> <p>บริษัทต้องมีลักษณะการดำเนินงานครบทุกเงื่อนไขดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. รายงานทางการเงินมีความน่าเชื่อถือ ๒. อัตราส่วนเงินกองทุนต่อเงินกองทุนที่ต้องดำรงตามกฎหมาย (CAR) ไม่ต่ำกว่า ๑๘๐% ๓. จัดสรรสินทรัพย์เพียงพอต่อหนี้สินมาตรา ๒๓ และ ๒๗/๔ ๔. อัตราส่วนในระบบสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้า อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน หรืออาจออกนอกเกณฑ์มาตรฐานแต่ไม่ส่งผลกระทบต่อความเพียงพอของเงินกองทุนและการดำเนินการของบริษัท ๕. ระดับความเสี่ยงสุทธิ (Net Risk) ระดับ ๑-๓ และความสามารถในการแก้ไขข้อบกพร่องที่พบจากการตรวจสอบ 	<ol style="list-style-type: none"> ๑. วิเคราะห์บริษัทประกันภัยโดยใช้ข้อมูลจากรายงานที่บริษัทจัดส่ง <ul style="list-style-type: none"> - ประเมินฐานะการเงินและการดำเนินงาน - ตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎหมาย ๒. ให้บริษัทจัดส่งข้อมูลหรือเอกสารเพิ่มเติมตามที่สำนักงาน คปภ. ร้องขอ เพื่อการวิเคราะห์/ตรวจสอบในบางประเด็น ๓. ตรวจสอบแบบ Regular ณ ที่ทำการของบริษัท (ทุก ๓-๕ ปี) และรวมถึงการติดตามประเด็นที่พบจากการตรวจสอบ (เฉพาะประเด็นสั่งการ) ๔. สัมภาษณ์ผู้บริหาร / กรรมการอิสระของบริษัท / คณะกรรมการตรวจสอบ (อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง)
<p>ระดับ ๒ (Out-Patient) :</p> <p>บริษัทต้องมีลักษณะการดำเนินงานครบทุกเงื่อนไขดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. รายงานทางการเงินโดยรวมมีความน่าเชื่อถือ อาจมีข้อผิดพลาดแต่ไม่ส่งผลกระทบต่อฐานะการเงินอย่างมีนัยสำคัญ 	<p>เพิ่มจากระดับ ๑</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ให้บริษัทจัดส่งบทรายงานและการวิเคราะห์ของฝ่ายบริหาร โดยชี้แจงสาเหตุของปัญหาและแนวโน้มของปัญหาที่พิจารณาส่งผลกระทบต่อฐานะเงินกองทุน ๒. ตรวจสอบแบบ Regular ณ ที่ทำการของบริษัท (ทุก ๓ ปี) และตรวจสอบติดตามการดำเนินการแก้ไขตามประเด็นที่เป็นข้อบกพร่อง

๒. อัตราส่วนเงินกองทุนต่อเงินกองทุนที่ต้อง ดำรงตามกฎหมายมากกว่าหรือเท่ากับ ๑๔๐% (CAR) แต่ต่ำกว่า ๑๘๐%

๓. จัดสรรสินทรัพย์เพียงพอต่อหนี้สินมาตรา ๒๓ และ ๒๗/๔

๔. อัตราส่วนในระบบสัญญาเตือนภัยล่วงหน้า ออกนอกเกณฑ์มาตรฐาน และอาจส่งผลกระทบต่อความเพียงพอของเงินกองทุนในระยะ ๑-๓ ปี

๕. ระดับความเสี่ยงสุทธิ (Net Risk) ระดับ ๓-๔ และความสามารถในการแก้ไขข้อบกพร่อง

๓. แจ้งให้บริษัททราบเกี่ยวกับประเด็นความเสี่ยงที่บริษัทพึงจัดให้มีมาตรการแก้ไขหรือป้องกันไม่ให้เกิดปัญหา และอาจให้บริษัทจัดส่งแผนงานมาตรการแก้ไขหรือป้องกันปัญหา รวมถึง รายงานความคืบหน้าของการดำเนินการตามแผนงาน ความถี่ในการจัดส่งรายงานจะกำหนดตามเห็นสมควร

๔. สั่งการให้บริษัทตระหนักและ/หรือปรับปรุงประเด็นที่มีความเสี่ยงสูงหรือประเด็นที่เป็นข้อบกพร่องที่บริษัทพึงจัดให้มี มาตรการป้องกันหรือแก้ไข พร้อมทั้งให้บริษัทรายงานความ คืบหน้าในการปรับปรุงประเด็นที่เป็นข้อบกพร่อง

๕. ติดตามการดำเนินการตามแผนงานการแก้ไขของบริษัทจากรายงานที่บริษัทจัดส่ง (ถ้ามี) และ/หรือการตรวจสอบติดตาม เพิ่มจากระดับ ๒

ระดับ ๓ (In-Patient) :

บริษัทมีลักษณะการดำเนินงานเข้าข่ายข้อใดข้อ หนึ่ง ดังนี้

๑. รายงานทางการเงินขาดความน่าเชื่อถือ และ พิจารณาส่งผลกระทบต่อฐานะการเงิน อย่างมี นัยสำคัญ

๒. อัตราส่วนเงินกองทุนต่อเงินกองทุนที่ต้อง ดำรงตามกฎหมายมากกว่าหรือเท่ากับ ๑๐๐% แต่ไม่น้อยกว่า ๑๔๐%

๓. จัดสรรสินทรัพย์ไม่เพียงพอต่อหนี้สินมาตรา ๒๓ และ ๒๗/๔

๔. อัตราส่วนในระบบสัญญาเตือนภัยล่วงหน้า ออกนอกเกณฑ์มาตรฐาน และอาจส่งผลกระทบต่อความเพียงพอของเงินกองทุนในระยะสั้น (<๑ ปี) ประกอบกับบริษัทไม่มีศักยภาพในการแก้ไข ปัญหาได้ภายในระยะเวลาอันสั้น

๕. ระดับความเสี่ยงสุทธิ (Net Risk) ระดับ ๔-๕ และความสามารถในการแก้ไขข้อบกพร่อง

๑. จัดบริษัทอยู่ในรายชื่อ "Watchlist"

๒. ให้บริษัทจัดส่งรายงานการดำรงเงินกองทุนแบบเต็มรูปแบบ เป็นประจำทุกเดือน

๓. ให้บริษัทชี้แจงเกี่ยวกับประเด็นความเสี่ยง และ/หรือประเด็น ปัญหา รวมถึงหารือเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปรับปรุง รวมทั้ง ให้จัดส่งรายงานการคาดการณ์ผลกระทบและแนวโน้มของฐานะ การเงินและเงินกองทุนของบริษัทในระยะ ๐-๓ ปี รวมถึงจัดทำ รายงานผลการทดสอบสถานะวิกฤต (Stress test) ตามที่ สำนักงาน คปภ. สั่งการ

๔. ติดตามและตรวจสอบอย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับการดำเนินการ ตามแผนงานการแก้ไขของบริษัท และประเมินความเหมาะสม ของแผนงานแก้ไข รวมถึงประเมินความสามารถในการแก้ไข ปัญหาของบริษัท เช่น ศักยภาพในการเพิ่มทุน การแก้ไขปัญหา เกี่ยวกับระบบข้อมูล ระบบบัญชี การคำนวณเงินสำรอง ประกันภัย เป็นต้น

๕. ให้บริษัทส่งแผนแก้ไขฐานะการเงินและการดำเนินงาน พร้อมระบุขั้นตอนและกรอบระยะเวลาการแก้ไขให้ชัดเจน

๖. พิจารณาเพิ่มความเข้มงวดในการอนุมัติ/อนุญาต เช่น การ อนุมัติกรรมธรรม์ประกันภัย

๗. พิจารณาเชิญผู้สอบบัญชีเป็นกรณีไป

๘. พิจารณาใช้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านในการตรวจสอบความ ถูกต้องของรายงานทางการเงิน เช่น การคำนวณสำรอง ประกันภัย การประเมินราคาสินทรัพย์ เป็นต้น

๙. พิจารณาสั่งการแก้ไขรายงานทางการเงินให้ถูกต้อง

๑๐. พิจารณาสั่งการให้บริษัทจัดจ้างการตรวจสอบพิเศษ (Special audit)

๑๑. พิจารณาเชิงกรรมการอิสระของบริษัท/คณะกรรมการตรวจสอบ เพื่อกำชับให้กำกับดูแลและแก้ไขประเด็นข้อบกพร่อง

๑๒. ตรวจสอบแบบ Regular ณ ที่ทำการของบริษัท ทุกปี และตรวจสอบติดตามการดำเนินการแก้ไขตามประเด็นที่เป็นข้อบกพร่อง

ระดับ ๔ (ICU) :

บริษัทมีลักษณะการดำเนินงานเข้าข่ายข้อใดข้อหนึ่ง ดังนี้

๑. อัตราส่วนเงินกองทุนต่อเงินกองทุนที่ต้องดำรงตามกฎหมายต่ำกว่า ๑๐๐% หรือเป็นกรณีที่เป็นไปตามประกาศนายทะเบียนเรื่อง กำหนดกรณีที่ถือว่าบริษัทประกันชีวิต/วินาศภัยฯ มีฐานะหรือการดำเนินการอยู่ในลักษณะอันอาจเป็นเหตุให้เกิดความเสียหาย พ.ศ.๒๕๕๗
๒. ระดับความเสี่ยงสุทธิ (Net Risk) ระดับ ๕

เพิ่มจากระดับ ๓

๑. สั่งการให้บริษัท กรรมการบริษัทและผู้บริหารของบริษัท ทราบถึงแนวทางการดำเนินการใช้มาตรการตามกฎหมาย หากบริษัทไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด
๒. ดำเนินการตามมาตรา ๒๗/๕ และ ๒๗/๖ ห้ามบริษัทขยายธุรกิจ กรณีที่บริษัทมีเงินกองทุนต่ำกว่าที่กฎหมายกำหนด
๓. ดำเนินการตามมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือ มาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ กรณีบริษัทมีฐานะหรือการดำเนินการอยู่ในลักษณะที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้เอาประกันภัยหรือประชาชน
๔. พิจารณาสั่งการให้บริษัทดำเนินการแก้ไขฐานะหรือการดำเนินการมาตรา ๕๓ ของพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือ มาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕
๕. พิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือ มาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ อาจพิจารณาสั่งเพิกถอนกรรมการหรือบุคคลซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของบริษัทผู้เป็นต้นเหตุให้บริษัท ฐานะหรือการดำเนินการอยู่ในลักษณะที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้เอาประกันภัยหรือประชาชน หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียน ตามมาตรา ๕๓ ของพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือ มาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕
๖. พิจารณาเข้าควบคุมบริษัทประกันชีวิต มาตรา ๕๕
๗. เพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันภัย ตามมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต หรือมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕
๘. ดำเนินการตามกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
๙. เข้าควบคุมและตรวจสอบฐานะการเงิน และการดำเนินการตามแผนงานการแก้ไขของบริษัทอย่างต่อเนื่อง